

(Kort bemærkning).

Jesper Kiel (EL):

Hvis jeg ikke helt har misforstået forslaget, så gælder det vel også dem, som i dag udlejer til studerende, og som hermed får en skattefri indtægt oven i hatten. Det bliver da vel en udgift. Den synes jeg vi skulle bruge mere fornuftigt ved, at de studerende fik flere penge, eller ved, at der blev bygget flere kollegieværelser.

Flemming Kofod-Svendsen (KRF):

Efter de gældende regler er det jo sådan, at man kan leje et værelse ud – og det er også en kommentar til det indlæg, der var fra den sidste ærede taler – inden for visse grænser. Det synes jeg er en god idé, for jeg tror, vi på den måde får en boligreserve frem.

Jeg tror, adskillige, som er i den aldersgruppe, hvor børnene er flyttet hjemmefra, siger: O.k., skal vi leje ud? Så overvejer de det lidt frem og tilbage, og kan det gøres meget enkelt og der ikke er nogen skatteafregning, lejer de ud. Jeg tror, det er et godt incitament til, at adskillige lejer ud.

Det, der er mit spørgsmål til forslaget, er, hvor meget mere udlejning vil vi få, og så er svaret jo, at hvis vi ikke får mere, så koster det heller ikke noget.

Så eftersom vi har en ordning i øjeblikket, som tilskynder til, at der bliver lejet værelser ud til studerende og andre, så har jeg meget svært ved at se nogen særlige argumenter imod, at vi udvider den ordning. For bliver den ikke nogen succes, koster den ikke noget, og bliver den en succes, ja, så får vi lejet flere værelser ud, og dermed får vi mindsket det boligproblem, som vi jo alle er klar over er eksisterende.

Så vi kan støtte forslaget. Vi er lidt usikre på, hvor meget mere det vil skabe i forhold til de gældende regler, men lad det komme an på en prøve.

Klaus Kjær (DF):

Gennem mange år har det været et problem at finde boliger til de mange studerende på videregående uddannelser. Sidste sommer var antallet af studerende, der blev optaget, 45.850, hvilket gav rekordstore boligproblemer. Ved udgangen af juli måned stod over 12.000 unge på venteliste til kollegieværelse eller ungdomsbolig i København, Århus, Ålborg og Odense.

Dansk Folkeparti mener, at flere private derfor skal tilskyndes til at udleje værelser til studerende, og at denne tilskyndelse kan ske ved, at en større del af huslejen gøres skattefri. I dag kan en husejer, som har et hus til ca. 1 mio. kr., eksempelvis udleje et værelse til lidt over 1.000 kr. om måneden, uden at der skal betales skat af indtjeningen. Typisk er prisen på et værelse cirka det dobbelte, og udlejeren skal derfor betale skat af resten.

Det foreslås derfor, at 2.500 kr. af den månedlige husleje gøres skattefri ved udlejning af værelser til studerende. Staten vil ved gennemførelse af forslaget have et mindre provenutab, men alternativet er, at det offentlige må afsætte betydelig flere midler til at bygge kollegier og ungdomsboliger, som det vil tage mange år at opføre. Derimod vil et højere fradrag til private udlejere have effekt hurtigt og løse en stor del af boligproblemerne til en relativt ubetydelig pris.

Dansk Folkeparti indstiller beslutningsforslaget til vedtagelse, og jeg skal takke de partier, som har tilkendegivet deres støtte til forslaget.

Hermed sluttede forhandlingen, og forslaget overgik derefter til anden (sidste) behandling.

Afstemning

Formanden:

Jeg foreslår, at forslaget til folketingsbeslutning henvises til Skatteudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

6) Første behandling af beslutningsforslag nr. B 21:

Forslag til folketingsbeslutning om etablering af adgang til overdragelse af aktier fra aktionærer til iværksættere med henblik på at styrke incitamentet til at stifte og drive nye selskaber.

Af Pernille Sams (KF) og Kim Andersen (V) m.fl.

(Fremsat 28/10 99).

Sammen med denne sag foretoges:

7) Første behandling af beslutningsforslag nr. B 22:

Forslag til folketingsbeslutning om lempelse af reglerne om tildeling af aktieoptioner med henblik på at skabe øget medindflydelse, medansvar og interesse for virksomhedens drift hos medarbejderne.

Af Pernille Sams (KF) og Kim Andersen (V) m.fl.

(Fremsat 28/10 99).

Forslagene sattes til forhandling.

Forhandling

Skatteministeren (Ole Stavad):

Det Konservative Folkeparti og Venstre har fremsat forslag om dels at åbne adgang for tildeling af iværksætteraktier, dels at lempe reglerne om tildeling af aktieforkøbsret til medarbejdere.

Der er tale om en genfremsættelse af forslag nr. B 63 og B 64 fra sidste folketingsår, og min holdning til forslagene har ikke ændret sig.

Fælles for forslagene er, at aktierne eller køberetten først beskattes, når medarbejderne til sin tid sælger aktierne. Til gengæld har selskabet ikke fradragsret for aktiernes værdi. Dette skal medføre, at incitamentet til at stifte og drive nye selskaber styrkes, og at medarbejderne får øget medindflydelse, medansvar og interesse for virksomhedens drift. Det er gode formål, som jeg er ganske enig i. Der er bare så alvorlige problemer forbundet med forslagene, at det vil være helt uforsvarligt at gennemføre dem.

Problemerne redegjorde jeg for ved behandlingen af forslagene i foråret, og det gør jeg gerne en gang til.

Man må først og fremmest stille sig selv spørgsmålet, om det er rimeligt, at medarbejderaktieordninger skal have en særlig skattemæssig begunstiggelse, for at løngodet til sin tid beskattes som aktieindkomst.

Jeg mener, at svaret ligger lige for: Der er tale om løn, og derfor skal det beskattes som løn. At der er tale om løn, bliver så meget desto mere tydeligt af, at mange medarbejderaktieordninger er skruet sådan sammen, at man går ned i løn for at blive omfattet af ordningen.

Hvis man alligevel mener, at det er rimeligt, at løn beskattes som aktieindkomst, blot lønnen ydes i form af aktier eller aktieforkøbsret, bliver

resultatet altså, at sådan løn bliver lempeligere beskattet end løn i form af kontanter. Herved får visse grupper af medarbejdere udbetalt løn til en lavere beskatning end andre.

Det vil få andre grupper til at kræve, at også andre personalegoder på samme måde beskattes lempeligere end som personlig indkomst.

Med forslagene risikerer vi altså at komme ind i en ond cirkel, hvor løn omklassificeres til aktieavance, og hvor begreberne sammenblandes på en uheldig måde. Aktieindkomst beskattes med 25 eller 40 pct., mens lønindkomst beskattes med op til over 60 pct. Det kræver ikke megen fantasi at forestille sig, hvad det giver anledning til af spekulation.

Forslagene indeholder også andre problemer:

Ved at beskatning lægges over på aktierne, kan medarbejderne benytte sig af særlige regler, der giver mulighed for at udskyde beskatningen ved succession i realiteten i det uendelige. Man kan derved reelt slippe helt for beskatning. Under alle omstændigheder mistes styringen af beskatningstidspunktet. De nævnte successionsregler er styret af EU's fusionsdirektiv, så disse regler kan vi altså ikke justere på med hensyn til medarbejderaktierne.

En ændring fra løn til aktieindkomst har desuden betydning i forbindelse med grænseoverskridende forhold. I relation til udlandet er der nemlig stor forskel på, om indkomsten er løn eller aktieavance. Løn er omfattet af den begrænsede skattepligt til Danmark, mens aktieavance ikke er. I visse tilfælde vil en ændring af løn til aktieindkomst betyde, at Danmark helt mister retten til at beskatte.

Eksempelvis vil Danmark med en ændring fraskrive sig beskatning af en medarbejder, der arbejder i Danmark, men bor i Tyskland. Løngodet i form af køberetten beskattes hverken ved tildeling eller udnyttelse, og gevinsten ved salg af aktierne beskattes efter tyske regler. Og i Tyskland er en mindretalsaktionær skattefri af aktieavancer efter 6 måneders ejertid. Lønnen er dermed blevet skattefri, og jeg ville blive overrasket, hvis forslagsstillerne mente, at det er acceptabelt.

Som sagt er jeg enig i intentionerne i forslagene, og derfor har regeringen heller ikke opgivet at finde modeller, som opfylder forslagernes intentioner, men uden at indeholde de uacceptable ulemper, som jeg har redegjort for. Jeg tror dog, at vi kan blive nødt til at tænke i mere utraditionelle baner, hvis det skal lykkes.

Regeringen kan ikke støtte beslutningsforslagene i den form, de her er fremsat i, men vi arbejder fortsat med hele problemstillingen for at finde en acceptabel model.

Bjarne Laustsen (S):

Hvad kan man gøre andet end at holde den samme tale som sidst, når man inden for mindre end et år for anden gang skal tage stilling til to beslutningsforslag, som er genfremsat uden ét eneste godt nyt argument.

Socialdemokratiet har ikke skiftet holdning, så lad mig gentage, hvad vi mener om de to forslag:

Kapitalens curlinghold, Det Konservative Folkeparti, har som den eneste nyhed i forbindelse med de to beslutningsforslag fået supporterne fra Venstre til at være medfremsættere.

Det ændrer imidlertid ikke ved det grundlæggende ønskelige i de to forslag: Det handler stadig om at feje alle forhindringer for kapitalens ynglen af banen, selv skatten på indtægter fra kapitalanbringelse i virksomhederne.

Gevinster fra kapital skal helst være skattefrie eller være så tæt på at være skattefrie som overhovedet muligt ifølge konservativ ideologi og supporterens liberale tankegang. Det nye modeord, som skal dække over det sande mål, er incitament. Kapitalejerne skal have incitamenter til at investere, og medarbejderne skal have incitamenter til at interessere sig for deres arbejdsplads.

Socialdemokratiet ønsker bestemt at øge folks interesse for at stifte og drive selskaber samt at øge medarbejdernes indflydelse på og interesse for deres arbejdsplads. Men de foreslåede værktøjer kan vi ikke gå ind for. Der findes faktisk andre incitamenter end de rent økonomiske.

Vi er grundlæggende uenige i den idé, at man ved at være lidt fiks skal kunne få skattefrie gevinster fra investeret kapital, og vi vil bestemt ikke øge mulighederne på dette område. Derfor kan vi ikke støtte hverken nr. B 21 eller nr. B 22, der begge, som skatteministeren har gjort rede for, fører os ind på den forkerte vej.

Kim Andersen (V):

I Danmark er vi helt afhængige af et aktivt og dynamisk erhvervsliv. Hvis ikke vi har det, smuldrer grundlaget for at fastholde og udvikle velfærdssamfundet.

Vi er da også rent faktisk et af de lande i verden, som har den relativt set største udenrigs-

handel pr. indbygger. Men vi er desværre også, jf. nylige opgørelser, det land i OECD-kredsen, som har den laveste rate af nyttilkomne erhvervsaktive som selvstændige.

Det synes vi i Venstre er et problem. Det er et problem, fordi man dermed kommer til at tynde ud i underskoven af små og mellemstore virksomheder, der fungerer som underleverandører til de større koncerner, men man kommer altså også til at tynde ud i potentialet for de virksomheder, som med tiden vokser sig store og bliver væsentlige i valutaandtjeningen og i beskæftigelsen. Det er beklageligt.

Men situationen er også beklageligt set fra en anden vinkel, nemlig den, at i takt med, at virksomhederne, der er etableret, bliver større og større og vi ser flere og flere fusioner, og i takt med, at den offentlige sektor bliver større, svinder mulighederne for den enkelte medarbejder for udvikling og advancement også ind.

De medarbejdere, som de forslag her tager sigte på, er i høj grad personer, som kan bidrage med et videnindhold. De mennesker er i dag i vid udstrækning henvist til en karriere i den offentlige sektor, bl.a. på vores videregående uddannelser, og det kan være godt nok, og der ved kan de bidrage med megen værditilvækst. Men mange har også en stille drøm om at blive selvstændige, om at komme til at opleve den personlige udfordring, der er i at gå i spidsen for et projekt, engagere sig hundrede procent, arbejde lidt om lørdagen og lidt om søndagen for at få ting til at vokse og gro.

Det bliver vanskeligere og vanskeligere med den erhvervsstruktur, vi har, og med det skattesystem, som den enkelte lønmodtager udsættes for. Derfor er der brug for generelle incitamenter, som gør det muligt for lønmodtagere at engagere sig i erhvervslivet, og som kan bidrage til at tilføre erhvervslivet et teoretisk videnindhold.

De to beslutningsforslag, som vi her har til behandling, er udtryk for reelle ønsker om at sætte turbo på den udvikling, som jeg her har skitseret.

Vi ønsker ikke at skabe skattefrie muligheder for nogen. Vi ønsker derimod at gøre nogle i stand til at investere på sigt både i engagement og med kapital for så senere naturligtvis ved realisation af de værdier, der er skabt, at kunne blive beskattet.

De nuværende regler er for snærende. Det forhold, at man skal møde op med et udviklingsprojekt eller et forskningsprojekt, indsnæv-

rer kredsen af potentielle emner til igangsætter-virksomheder i urimelig grad. Man bør også kunne få medarbejderaktier uden at stille med et forskningsprojekt eller et udviklingsprojekt. Og med hensyn til aktieoptionerne finder vi det ganske utilfredsstillende, at man skal beskattes, i det øjeblik man bruger tegningsretten, og ikke i det øjeblik man realiserer aktiens værdi med den tilvækst, der har været i kursen, fordi man selv har bidraget med udvikling, engagement og arbejdskraft.

Vi synes, at beslutningsforslagene her er udtryk for nogle intentioner, som vi i Folketinget burde være enige om at fremme til fælles bedste, og det glæder mig, at skatteministeren har indset dette og er i gang med at overveje nogle mulige modeller, som imødekommer intentionerne i forslagene.

Når vi har været nødt til at genfremsætte beslutningsforslagene, er det, fordi skatteministeren også tidligere har slået de toner an, men vi har ikke rigtig hørt noget. Jeg vil gerne kvittere for skatteministerens tilsagn heroppefra om, at man er i gang, men vil gerne spørge skatteministeren, hvornår vi får barnet at se. For os i Venstre begynder det faktisk at haste en lille smule.

Christine Antorini (SF):

Hele den her diskussion om iværksætteraktier og aktieoptioner er noget, vi har diskuteret i SF, og på mange måder er vi enige i disse intentioner – som også skatteministeren var det – omkring iværksætteraktier og aktieoptioner.

Vi mener, det er en kombination af dette sammen med mange andre elementer, der kan være med til at styrke nye typer af virksomheder i Danmark, der kan være med til at fastholde vidensmedarbejdere, nøglemedarbejdere, og som vi i øvrigt synes er vigtigt at se i kombination med muligheder for at tage hul på egentligt medarbejdereje i de forskellige ordninger, der er.

Det er så også derfor, SF har en model inspireret af amerikansk lovgivning, de såkaldte ESOP-virksomheder, hvor medarbejdere kollektivt kan gå ind og købe en aktieandel i deres virksomhed. Det er i virkeligheden her, vi ser det vigtige perspektiv.

De to beslutningsforslag, som Venstre og De Konservative har fremsat, er i indholdet de samme, som vi diskuterede sidste år, selv om begrundelserne er blevet en anelse anderledes,

sådan som jeg kan se, men det gør dem ikke ringere.

Jeg har også noteret mig, at fru Pia Gjellerup sidste år udtalte sig ret positivt om de tanker, som ligger i V og K's forslag, men sidste år var det så hr. Ole Stavad, der tog over, og det er hr. Ole Stavad, der er her igen og skal køre sagen omkring iværksætteraktier og aktieoptioner.

Vi venter i virkeligheden også i SF lidt på, hvad det er, regeringen rent faktisk vil på det her område, fordi vi som sagt synes, der er mange elementer i det, som ligger i V og K's forslag, som vi synes er spændende at arbejde videre med.

Det er også med det udgangspunkt, vi denne her gang vil melde en anelse mere positivt ud i forhold til forslagene, end vi gjorde sidste år. Sidste år meldte vi også positivt ud, men spillede egentlig bolden op til regeringen, så den kunne gribe den og gøre noget ved det. Og der er ingen tvivl om, at vi også vil foretrække, at det er regeringen, der går i gang med at præsentere, hvad det er for en model, regeringen selv har i tankerne, i stedet for generelt blot at skyde både iværksætteraktier og aktieoptioner ned uden specifikt at gå ind i de konkrete modeller, som bliver skitseret her.

Hvis jeg skal gå mere ind i de to ordninger, så først omkring iværksætteraktier: Det er i virkeligheden nok dér, vi er allermost positive. Det vil jo typisk være nogle aktier, som er rettet mod en gruppe af forskere eller udviklingsfolk, som har fået patent på en opfindelse, som de ønsker at omsætte til en produktion. Vi kan jo allerede nu se, at det er sådan en type vidensvirksomheder, der er ved at blomstre op, ikke så mange, men de er på vej. Det er sådan nogle, som man se f.eks. ude i Hørsholm forskerpark inden for IT og biotek.

Men de nugældende regler forudsætter, at iværksætterne indskyder et forsknings- eller et udviklingsprojekt som vederlag for at modtage aktier i en virksomhed, og de regler hjælper jo ikke de potentielle iværksættere, der ikke er i besiddelse af et egentligt forsknings- eller udviklingsprojekt, men har den viden, der skal til for at kunne starte en egentlig produktion. De vil ofte være uden tilstrækkelig kapital til selv at finansiere selskabets stiftelse, og de vil have behov for deltagelse af venture-kapital-selskaber og institutionelle investorer.

Så derfor vil vi især se meget positivt på modellen omkring iværksætteraktier under det videre udvalgsarbejde, men selvfølgelig også se

på, om der er nogle skattemæssige huller, som skatteministeren har påpeget.

Sådan som vi umiddelbart kan se – men det er også noget af det, som vi må se på nærmere under udvalgsarbejdet – vil det være nogle ordninger, som stort set vil være provenu-neutrale, fordi det, der sker med hensyn til iværksætteraktier, er, at aktiegevinsten fordeles på flere hænder. Men som sagt vil vi gerne have lov til at kigge nærmere på det.

Det er klart, at omkring aktieoptioner er der nogle andre problemer end i forhold til iværksætteraktier. Aktieoption betyder jo, at man i stedet for at få en lønforhøjelse får en option, dvs. en ret til at købe en aktie i virksomheden. Optionen giver ikke i sig selv medarbejderindflydelse, og det er da også en af de mere principielle overvejelser, vi har, for det er det, som vi synes er det ønskværdige perspektiv, men ikke desto mindre er det altså en ordning, vi kan se betyder noget for en bestemt gruppe medarbejdere, som det er vigtigt at fastholde i landet.

I beslutningsforslag nr. B 22 fra V og K vil man udskyde beskattningen til det tidspunkt, hvor medarbejderen sælger sin aktieoption eller de erhvervede aktier. Vi vil dog under udvalgsarbejdet undersøge, om man kunne forestille sig en mellemordning, hvor medarbejderne beskattes, når de bruger optioner og rent faktisk køber en aktie, men vi er enige i, at det er forkert at beskatte dem, allerede når optionen erhverves, som ordningen er i dag.

Ønsket om aktieoptioner er især kommet inden for de nye vidensvirksomheder IT og biotek, hvor det er helt afgørende at kunne skabe attraktive arbejdspladser, der fastholder medarbejderne. Jeg ved godt, at der er en diskussion, hvor man kan sige, at man synes, det er strengt, og at det sandsynligvis kun er en bestemt gruppe af vidensmedarbejdere, der synes, det er godt at udskyde deres løn via en aktieoption. Men ikke desto mindre kan det være det incitament, der kan være med til at fastholde dem i en dansk virksomhed, frem for at de rejser til udlandet, og vi ser rent faktisk det, man kan kalde for et brain drain i dag.

For at det overhovedet er attraktivt for medarbejdere at udskyde løn med en option, kræver det, at de er ansat i en virksomhed i vækst og med forventning om en stor værdiskabelse. I de aktieoptioner har man som sagt heller ikke noget element af kollektivt medarbejdereje i ordningen, men ikke desto mindre er det også vig-

tigt at overveje, hvordan vi kan skabe værdi i Danmark, og hvordan vi kan give mulighed for en type virksomheder og medarbejdere, som ellers med en vis risiko kan vælge at flytte til andre lande.

Vi mener, at det er et helt reelt problem, som skatteministeren har påpeget, at man kan flytte sig ud af sin skattebetaling. Det er en af de ting, som det er vigtigt at vi får kigget på under udvalgsarbejdet, og jeg går ud fra, at skatteministeren har undersøgt denne her sag grundigt. Det skal også inddrages i de overvejelser, hvordan der kan laves en ordning, så man ikke bare kan flytte sig væk fra den beskatning, som selvfølgelig skal lægges her i landet.

Det sidste element, som vi også er optaget af, er, igen hvis man ser på erfaringerne fra andre lande, der tilbyder aktieoptioner, at det jo lidt er den virkelighed, man også må forholde sig til. Det er rent faktisk en mulighed, der bliver givet i en række andre lande, og så kan vi vælge at sige, at det vil vi ikke gøre her, og så konstatere, at arbejdspladser ryger et andet sted hen.

Men ikke desto mindre giver det en mulighed for, at personer kan skabe en personlig opsparing via optioner, og det har betydet, at medarbejdere er sprunget ud af nogle relativt sikre industrijob, fordi de har lyst til at begynde for sig selv sammen med en gruppe, der også sparede penge sammen via aktieoptioner.

Så der er altså nogle perspektiver og muligheder, hvor man kan vælge og sige: Vi vil overhovedet ikke gå ind på denne her bane, selv om en række andre lande tilbyder aktieoptioner, eller vi kan gå ind og kigge på, hvordan vi kan skruer en fornuftig løsning sammen her i Danmark.

Vi håber som sagt, at regeringen snart spiller ud med noget selv, men vi vil gerne bruge det her udvalgsarbejde til at kigge de problemer, muligheder, der er, igennem, for vi synes, vi har ventet et år på, at der skete noget, uden at der rigtig er sket noget, inden for det her område, som er ret vigtigt.

Egil Møller (DF):

Det er helt spændende at komme efter SF's ordfører, for jeg synes egentlig, at man her hører et SF, som jeg ikke har hørt det før, tale erhvervslevens vilkår, og også sådan at man er med til, at lønmodtagere kan blive interesserede i deres arbejdsplads og også få noget ud af det rent økonomisk. Så hvis det er første skridt på vejen til, at SF melder sig i klubben af partier, der er

erhvervsvenlige, så vil jeg sige velkommen i klubben.

Rundt om i Danmark findes der en enorm viden og lyst blandt lønmodtagere til at stifte egen virksomhed, men skattelovgivning og administrativt bøvvl får mange til at opgive drømmen og tage springet til egen virksomhed. Det er synd for dem, og det er til ugunst for Danmark, at lysten dræbes af den nuværende lovgivning.

Et folketingsflertal kan ændre på det blandt andet ved at støtte dette beslutningsforslag. Initiativ og virkelyst må ikke dræbes af lovgivningsmagten.

Ser vi samlet på de to beslutningsforslag, vil ordningerne skattemæssigt være stort set provenuneutrale. I B 21 anføres det, at der maksimalt kan overdrages 20 pct. af selskabets aktiekapital. Jeg må spørge: Hvorfor har man valgt disse 20 pct. som maksimum og ikke f.eks. 30 pct.?

I øvrigt vil jeg afslutningsvis sige, at Dansk Folkeparti kan støtte begge beslutningsforslag.

Morten Helveg Petersen (RV):

De rette incitamenter til at drive virksomhed og medarbejdernes engagement er selvfølgelig afgørende forudsætninger for virksomhedernes konkurrenceevne og mulighederne for at sikre økonomisk vækst og innovation i samfundet og i den danske erhvervs politik. Og intentionerne bag de fremsatte forslag, jamen det er jo intentioner, som vi også fra radikal side kan tilslutte os.

Men der er problemer, og de konkrete instrumenter, man har valgt, giver anledning til betænkeligheder. Det har været nævnt tidligere, at de største problemer ligger i forslagene omkring adgangen til succession og den eksisterende EU-lovgivning, der gør, at i princippet kan man udskyde sin skattebetaling i det uendelige, hvis man bærer sig tilstrækkelig snedigt ad.

Det er nogle af de praktiske problemer i det her, der gør, at vi ikke kan gå ind for det fra radikal side, uanset hvor meget sympati vi har for de overordnede intentioner. Vi har overvejet det her nøje, vi har arbejdet med det her; vi kan ikke støtte forslagene, som de ligger i deres nuværende form. Men vi er positivt indstillet over for intentionerne, og vi arbejder på og indgår med stor glæde i et arbejde på at finde en ordentlig løsning på spørgsmålet om optioner, netop fordi vi finder, at der er så mange posi-

tive konsekvenser, hvis man finder den rette løsning. Men det skal altså foregå på en ordentlig måde.

Tilbage står, at vi kan ikke støtte forslagene, som de ligger her.

Jesper Kiel (EL):

Vi kan fra Enhedslisten tilslutte os skatteministerens kritik af forslagene. De lægger op til, at man i for høj grad kan lave skattemæssigt fifleri, og det er uacceptabelt. Derfor vil vi afvise forslagene.

Thorkild B. Frandsgaard (FRI):

Vi i gruppe Frihed 2000 vil støtte ethvert forslag, der medvirker til, at selvstændighedskulturen og iværksætterkulturen igen kan blomstre i vores samfund. Den eneste mulighed, vi har for, at hele vort samfund kan finansieres, er, at selvstændighedskulturen og iværksætterkulturen får langt bedre kår. Det er den eneste mulighed, vi har i fremtiden, for, at vi kan finansiere det samfund, som vi alle sammen gerne vil have.

De to beslutningsforslag her er et lille skridt i den rigtige retning. Med et lille skridt mener jeg ikke, at det ikke er godt nok, men der skal mange andre ting til.

For alle virksomheder og i særdeleshed for nystartede er det vigtigt og i mange tilfælde alt afgørende, at nøglemedarbejderne – det gælder både ledere på forskellige områder og iværksætteren, der skaber forskellige ting – har så stor en interesse i virksomhedens samlede drift, at de føler et ansvar. Den eneste måde, det kan gøres på, er, at de på en eller anden måde har mulighed for at blive økonomisk involveret. Derfor vil vi gerne medvirke til at få de her to beslutningsforslag igennem.

En anden ting, de to forslag kan medvirke til, er, at iværksættere – det gælder på alle områder – igen får lyst og får en økonomisk mulighed for at kunne starte egen virksomhed.

Med hensyn til at starte egen virksomhed, ja, der ved vi jo, at det er gået hurtigt tilbage i de sidste år i det danske samfund. Det bliver det alvorligste problem, vi kommer til at stå over for, for den eneste måde, vi kan finansiere vores samfund på, er, at der oprettes virksomheder igen. Danmark er ikke egnet til at bestå af nogle få, store virksomheder. Nej, Danmark har altid været berømt for sin iværksætterkultur og små og mellemstore virksomheder, og det skal vi have frem igen.

Disse to beslutningsforslag ser vi i Frihed 2000 som et lille første skridt på vejen. Jeg er overbevist om, at vi inden for de nærmeste år vil komme til at se en række forslag og en række beslutninger, der vil medvirke til, at danskerne igen får lyst til at starte nogle ting; ellers vil det se sort ud for vores samfund i fremtiden.

Derfor kan vi i Frihed 2000 støtte begge forslagene.

Formanden:

Ordføreren for forslagsstillerne, fru Pernille Sams.

Pernille Sams (KF):

Der er næppe nogen, der vil anfægte, at det er helt afgørende vigtigt, at det er attraktivt for vidensmedarbejdere at arbejde i Danmark for danske virksomheder. Det er helt afgørende for disse virksomheders muligheder for at trives i Danmark og helt afgørende for deres muligheder for at få succes her i landet.

I takt med den stadig skarpere internationale arbejdsdeling, vi er en del af, bliver videnintensiv produktion og fastholdelse af vidensmedarbejdere et stadig vigtigere tema. Her ligger nøglen til fremtidig velfærd og fremtidige arbejdspladser i Danmark. Herved kan vores høje løn-niveau retfærdiggøres, fordi der tilføres andet end manuel arbejdskraft.

På trods af denne erkendelse, som næsten alle deler, er det ikke muligt at få regeringen til at erkende, at hvis vi skal nå dette mål, skal der også handlinger bag, og det er nu. Regeringen er fyldt med gode ord og positivt forstående vendinger, men det er i disse år, de nye virksomheder skal etableres, eller de eksisterende nye virksomheder skal vokse. Det er alt, alt for dyrt for samfundet at tøve og lade sig styre af småmisundelige hensyn og forbehold, som gentages i det uendelige, som regeringen nu har gjort siden sidste år.

Jeg vil gerne understrege, at vi på ingen måde ønsker eller efterlyser hverken huller eller skattefri foræring. Vi efterlyser derimod regler, som ikke forhindrer medarbejdere i Danmark i at få medarbejderaktier, som medarbejdere kan få i andre lande, regler, som ikke stiller danske medarbejdere urimelig dårligt, og som ikke forhindrer stiftere af nye virksomheder i at kunne blive aflønnet rimeligt i deres egne virksomheder.

Vi foreslår heller ikke at gøre medarbejderaktier eller stifteraktier skattefri, som man umid-

delbart skulle tro det, når man hører på regeringens evindelige rygmarvsafvisninger af disse forslag. Nej, vi foreslår såmænd blot ydmygt, at beskatningen kommer, samtidig med at en eventuel gevinst realiseres. Det vil sige, ikke når man modtager aktierne, men først når man sælger aktierne. Derved vil man ikke forhindre medarbejdere i at sige ja til muligheden for medarbejderaktier. De vil ikke blive beskattet på forhånd uden at have noget at betale skatten med; de skal såmænd bare betale skatten, når de får gevinsten – et fair og retfærdigt princip for alle.

Der er rejst spørgsmål om, hvad der sker i forbindelse med grænseoverskridende aktiviteter. Skatteministeren har tidligere oplyst, at der kan være problemer med nogle få personer, nemlig dem, som bor i udlandet, men arbejder her i landet, og de vil så blive beskattet i deres bopælsland, når der er tale om aktieindkomst.

Men ligesom jeg har sagt det tidligere, så har vi absolut ingen ønske om at oprette huller i vores skattesystem. Det mener vi heller ikke vi gør med det her forslag, men hvis nogen har en anden opfattelse, så vil vi gerne have præsenteret hullerne, og vi vil gerne have præsenteret alternative muligheder, så vi kan stoppe hullerne eller undgå hullerne fra starten. Og regeringen kan for vores skyld endda selv få lov til at formulere lovteksten, så den ikke kan misbruges, så der ikke er nogen huller, blot man fastholder principperne, som de er præsenteret her i forslaget, og som et flertal i Folketinget helt åbenlyst går ind for.

Jeg vil gerne sige tak for både de forudsigelige gentagelser af regeringspartiernes afvisninger, som vi også fik her i dag, men først og fremmest vil jeg gerne sige tak for de mange positive tanker, som er kommet, og som klart viser, og det må også vise skatteministeren, at der er et flertal i Folketinget, der ønsker, at dette problem skal løses. Der er ingen af partierne, der ønsker at oprette huller, men der er et stort, bredt ønske om at få løst den problemstilling, der er skitseret.

Jeg var meget glad for SF's åbne holdning til sagen. Partiet har turdet tænke i stedet for som regeringspartierne bare bevidstløst at afvise og reagere negativt, men jeg synes, det var en særdeles konstruktiv holdning, fru Christine Antorini præsenterede fra SF, og der er ikke meget af det, fru Christine Antorini sagde, som skiller os ad.

Jeg er meget enig i, at det er alt for nemt, når regeringen nu igen bruger lejligheden til bare at afvise og skyde forslagene ned og sige, at de har deres egne tanker. Men så lad os dog få disse tanker at se. Man kan ikke blive ved med folketingsår efter folketingsår at sige, man har noget bedre i ærmet, og så holde det hemmeligt. Så jeg vil meget opfordre skatteministeren til, når han nu igen siger, at disse forslag ikke er tilstrækkelig gode: Så lad os få de gode, rigtige forslag på bordet, så vi kan se alternativet.

Det må også være svært for den radikale ordfører, hr. Morten Helveg Petersen, at blive ved med bare at afvise gå ud og være positive i aviserne over for at få løst denne problemstilling, men så afvise, lige så snart det havner i Folketingssalen. Det må være en svær balance-akt.

Jeg vil meget gerne opfordre hr. Morten Helveg Petersen til at fortælle, hvad De Radikale så vil. Lad os få et konkret forslag, som vi kan tage stilling til. Nu har vi i alt for lang tid bare hørt de pæne tanker, men lige så snart der så præsenteres konkrete forslag, som vi gør her, så siger regeringen, at der er for mange huller i det. Lad os få et forslag uden huller, som løser problemstillingen, så er jeg sikker på, at Folketinget vil være meget positivt over for det.

Vi modtager gerne alle forbedringsforslag til de to eksisterende forslag, som ligger på bordet. Ethvert forbedringsforslag vil være positivt, og ethvert forbedringsforslag eller ethvert hullap- peforslag, som regeringen mener der er brug for, synes vi at de skulle komme med under udvalgsarbejdet, så det her udvalgsarbejde i år kan blive afsluttet med, at vi kan få vedtaget nogle principper for, hvordan vi ønsker at arbejde videre med de her sager, så regeringen kan komme med et egentligt lovforslag på området, helst i den nuværende folketingssamling, det vil sige i foråret næste år.

(Kort bemærkning).

Morten Helveg Petersen (RV):

Jeg sagde i min ordførertale, at Det Radikale Venstre finder, at mange af intentionerne er rigtige, men det her skal gøres på ordentlig vis. Det er også det, jeg har sagt offentligt.

Jeg synes ikke, at de forslag, der er til behandling i dag, gør det på ordentlig vis, i og med at der er de problemer med hensyn til succession, og så synes jeg i øvrigt, det ville klæde fru Pernille Sams, såfremt hun hæftede sig mere

ved dels skatteministerens afrunding og dels de bemærkninger, jeg selv kom med i min ordførertale om, at der er interesse for at kigge på det her og for at finde en løsning på ordentlig vis. Den meget konstruktive indstilling, som er kommet fra dels skatteministeren, som jeg hørte ham, og fra undertegnede, kunne det da også være, der var anledning til at kvittere for. Men det kræver et stykke solidt arbejde, for at vi kan undgå de faldgruber, som er forbundet med eksempelvis successionsreglerne.

(Kort bemærkning).

Pernille Sams (KF):

Jeg vil skam meget gerne kvittere for både Det Radikale Venstres og skatteministerens konstruktive indstilling til hele problemstillingen; det vil jeg hellere end gerne gøre. Problemet er bare, at det samme skete sidste år, og at vi ikke er kommet videre med sagen. Man afviser igen og siger, forslaget er fuldt af problemer, i stedet for at præsentere det konkrete forslag til, hvad der så skal gøres i stedet for. Det er bare det, jeg efterlyser: Forbedringsforslag.

Skatteministeren (Ole Stavad):

Kun lige et par stiltfærdige bemærkninger.

Når det er sådan, at der ikke ligger et forslag, hænger det jo sammen med, at det er svært, når Det Konservative Folkeparti fremsætter det samme forslag; den eneste ændring er, at der er andre partier med på forslaget. Og uanset at der blev gjort tydeligt opmærksom på, hvilke problemer der er med huller – ikke udefineret, men præcist – og at problemerne knytter sig til et andet lands lovgivning, som vi ikke kan ændre i, og et EU-direktiv, som vi heller ikke bare kan ændre i.

Så siger fru Pernille Sams, at hun heller ikke ønsker – og det vil jeg meget gerne tro på – at forslaget efterlader huller. Men problemet er bare, at det gør det. Og da jeg ved, at Det Konservative Folkeparti jo har mange kontakter og også indimellem taler med nogle af dem, og Det Konservative Folkeparti har fremsat et uændret forslag, må det jo være udtryk for, at også de folk, som fru Pernille Sams taler med – hvad enten de er revisorer eller inden for IT-branchen, eller hvem det nu er – heller ikke har kunnet opfinde den rigtige løsning. Jeg tror, vi kan det, men jeg tror også, det er vigtigt, at vi skynder os så langsomt, at vi tager de folk i ed, der skal bruge det her, så det forslag, vi kommer med, ikke kommer ud i en forkert diskus-

sion, men at vi får snakket med de virksomheder, de mennesker, de fremtidsvirksomheder, som vi skal bygge på, og som skal have fornøjelse af det her.

Når jeg siger, at man skal tænke utraditionelt, er det derfor ikke udtryk for, at vi bare sidder og tænker. Så er det sådan set udtryk for, at vi arbejder helt konstruktivt på at prøve at finde et forslag, som kan løse problemerne, samtidig med at vi når hen til det hovedindhold, som dette forslag også indeholder. Jeg kan sige, at lige så hurtigt det kan ske, vil det også ske, men jeg vil ikke sætte en dato på.

Så vil jeg i øvrigt godt takke det flertal, der klart har præciseret her under førstebehandlingen, at der skal findes en løsning, men at løsningen skal være inden for sådanne rammer, at der ikke sker misbrug.

(Kort bemærkning).

Kim Andersen (V):

Jeg vil gerne endnu en gang på baggrund af ministerens udtalelser heroppefra præcisere, at fra Venstres side er det her ikke et forsøg på at lave smuthuller og lave skattetænkning for folk, der kan finde ud af at regne den ud. Det er et spørgsmål om at sikre den viden, nogle kloge hoveder til nogle virksomheder herhjemme, som kommer til at tegne fremtiden, og det er et spørgsmål om at skabe nogle karriere- og vækstmuligheder for nogle medarbejdere på universiteterne og i de videnbaserede virksomheder, som kan udvikle sig og tilvejebringe fremdrift i erhvervslivet her i landet.

Vi gør os ikke spor af forestillinger om, at det her er let, men man har altså kunnet finde ud af det i andre lande, også lande, som vi normalt har et tæt samarbejde med, og her må ministeren da kunne søge lidt hjælp og rådgivning. Vi siger ikke, at de forslag, der her er lagt frem, er svaret, men vi siger, de er udtryk for en intention. Der er et flertal i Folketinget i dag, der har udtrykt enighed heri, og ministeren har åbentbart også, så lad os nu se noget handling.

Hermed sluttede forhandlingen, og forslagene overgik derefter til anden (sidste) behandling.

Afstemning

Formanden:

Jeg foreslår, at forslagene til folketingsbeslutning henvises til Erhvervsudvalget. Hvis ingen

gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

8) Første behandling af lovforslag nr. L 79: Forslag til lov om ændring af lov om udligning af visse kommunale og amtskommunale udgifter til merværdiafgift og om det kommunale momsfond. (Indførelse af forældelsesfrist, nedlæggelse af Det Kommunale Momsnævn).

Af indenrigsministeren (Thorkild Simonsen). (Fremsat 4/11 99).

Sammen med denne sag foretoges:

9) Første behandling af lovforslag nr. L 80: Forslag til lov om ændring af lov om kommunal udligning og generelle tilskud til kommuner og amtskommuner. (Ændret tilskudsregning som følge af finansieringsomlægninger, grundtillæg i sammenlagte kommuner).

Af indenrigsministeren (Thorkild Simonsen). (Fremsat 4/11 99).

Lovforslagene sattes til forhandling.

Forhandling

Karen J. Klint (S):

Jeg skal ikke her sidst på dagen trække tiden ud med lange taler, men blot sige om lovforslag nr. L 79, at Socialdemokratiet støtter den rimelige indførelse af en forældelsesfrist for anmeldelse af afholdte momsbetalinger til refusion, da den ikke berører selve ideen i momsrefusionsordningen. Ligeledes kan vi kun støtte, at Det Kommunale Momsnævn ophæves, idet det har vist sig overflødig, og vi er også trygge ved den bemyndigelse, der gives til indenrigsministeren i § 1, stk. 3.

Om lovforslag nr. L 80 skal jeg sige følgende: Kommunerne og deres opgaver er i stærk fokus for tiden. Der har været nedsat en Opgavekommission, og Kommunernes Landsforening har haft en rundtur i hele landet, hvor deres formandskab har talt med ca. 1.400 lokalpolitikere om fremtidens struktur og samarbejdsformer i primærkommunerne.